

Introit: **A viděl jsem, jak kolem trůnu a těch bytostí i starců stojí množství andělů – bylo jich na tisíce a na statisíce; slyšel jsem je mocným hlasem volat: „Hoden jest Beránek, ten obětovaný, přijmout moc, bohatství, moudrost, sílu, poctu, slávu i dobrořečení.“ A všechno stvoření na nebi, na zemi, pod zemí i v moři, všechno, co v nich jest, slyšel jsem volat: „Tomu, jenž sedí na trůnu, i Beránkovi dobrořečení, čest, sláva i moc na věky věků!“ (Zjevení 5, 11-13)**

Píseň 640

Modlitba

Čtení: Žalm 148

Píseň 282

Text kázání: Židům 13, 14-16

Milí přátelé, bratři a sestry,

když jsem se v úterý dopoledne modlil a připravoval na biblickou hodinu mezi seniory v domově Harmonie na Vsetíně, přišlo mi slovo, o kterém jsem si myslel, že ho použiji i na dnešní kázání. Jenže když jsme v pátek na mládeži chválili Pána Ježíše, tak mi vyvstala otázka, co když Bůh chce lidu růždeckému říci jiné slovo? A tak jsem se přistihl, že jsem se vlastně Duchu svatého vůbec nezeptal, jestli mohu použít to slovo, anebo chce na neděli dát jiné? A tak jsem se během těch chval na mládeži Duchu svatého zeptal. **Duchu Svatý, jaká slova mám v neděli kázat?** Někdy Bůh k člověku mluví ihned, někdy člověk třeba přeslechne, anebo nepostřehne, že k němu Bůh mluví. A někdy zase mluví Bůh k člověku ve svůj čas, jak On sám chce. Jenže v tomto případě mě překvapila opravdu blesková odpověď hned po mé otázce, stále ještě během chval na mládeži. Měl jsem velmi krátké vidění. Jako blesk z čistého nebe. Na malý okamžik. Snad na sekundu. Nevím. Ale viděl jsem vše podstatné a hned jsem věděl, že o tom mám dnes kázat.

Viděl jsem **nebeský orchestr**. Viděl jsem tam různé hudebníky s různými nástroji, zpěváky. Celé mi to přišlo, jakoby hráli nějakou nádhernou symfonii. Zády ke mně jsem spatřil dirigenta. V ruce držel taktovku a ladnými pohyby rukou i těla bylo vidět, že do toho dává celé své srdce. Oči všech hudebníků byly upřeny na něj. A oni hráli přesně podle toho, jaký on udával rytmus. To je vše, co jsem viděl. Modlil jsem se a přemýšlel nad tím, co mi tím Bůh chce vlastně ukázat.

Přišlo mi, že je to vlastně takové podobenství. Tím dirigentem byl Pán Ježíš. A celým svým srdcem chtěl oslavit svého Otce. Vedl k tomu i ostatní. A všichni hráli a **zpívali novou píseň**. Souzněli. Ani jeden tón tam nezněl falešně. Nebyla to disharmonie, ale filharmonie. Všichni hráli podle not, které do jejich srdcí vložil Duch svatý. Co mi tím chtěl ale Duch svatý vlastně říct?

Začal jsem hledat v Bibli žalmy, které vyzývají k chválení Hospodina. Je jich tam mnoho. Ale ten 148. žalm mne velmi zaujal. Zní tam výzva k tomu, aby **Hospodina chválili z nebes, ve výšinách, všichni andělé i zástupy**. Aby Hospodina ale chválilo také **slunce s měsícem, dokonce i vody nad nebesy**. Ze země pak k chválení Hospodinova jména jsou vyzýváni **netvoři a propastné tůně, Dokonce oheň, krupobití, sníh i mlha** jsou vyzýváni k chvále Hospodina. Také **hory a pahorky, ovocné stromy, všechny cedry, zvěř, dobytčata, plazi i ptactvo. Králové země, vladaři, soudci, všechny národy, jinoši i panny, starci i mladí**. Tak jsem si říkal, to je, panečku, orchestr! Nejen nebeský, ale orchestr celého stvoření! Slunce hraje tóny radostné, hřejivé, měsíc a hvězdy celou koncertní scénu nasvěčují a problikávají, krupobití sedí za bicím, oheň se přidá, když se hraje flamenco, naopak tiché tóny padajícího sněhu doprovází mlhovina jak to na koncertu bývá. Hory a pahorky zpívají druhý hlas podobný ozvěně a vítr si pohrává s listím stromů, jakoby jim neviditelným smyčcem prohrabával struny. A pak tam máme zvěř. Víme, kdo se ozývá ráno. Petrovi se ten hlas kohoutů bude připomínat snad celou věčnost. Ovšem prozpěvování ptactva je nádhernou chválou Božího stvoření. Pozadu ovšem nechťejí zůstat ani další zvířata i dobytek. Dosud to zní docela dobře. Jenže pak jsou k chvále vyzváni **králové země, vladaři, soudci a všechny národy**. A v nich staří i mladí. A tady se nám to nějak zasekává. Tady mám pocit, že ne všechny národy, nebo spíše různí lidé v nich, že ne všichni v té nádherné symfonii hrají stejnou skladbu.

Samozejmě víme, že ne všichni uvěřili v Pána Ježíše. A víme také, že v jiných národech se uctívají jiní bohové, nikoliv Hospodin. Přesto všechno je **celé tvorstvo vyzýváno Duchem Božím k chvále Hospodina**. Proč? Není to proto, že by to Bůh vyžadoval, aby si liboval, že je oslavován. Spíše zde jde o důvod. Ve chvále a díky si můžeme všichni uvědomovat, že Bůh je

dárce života. A v Ježíši Kristu také jeho Zachráncem. A samozřejmě ti, kteří Boha takto ještě nepoznali, tak nemají důvod Ho chválit. Chválí Ho ovšem ti, kteří se radují, že byli **zachráněni k věčnému životu skrze víru v Pána Ježíše Krista**. Chválí Ho ti, kteří vědí, že v Ježíši dostali nový život, novou šanci. Chválí Ho ti, kteří přijali odpuštění všech svých hříchů, ti, kterým spadl těžký kámen ze srdce. Chválí ho ti, jejichž svědomí bylo očištěno. A chválí Ho ti, kteří se radují v Duchu svatém, kteří vnímají, že Bůh skrze Ducha svatého je v jejich srdci.

Vždycky, když se, bratři a sestry, odkloníme od Pána Ježíše, když se začneme dívat jinam, ztrácíme tu radost z Boží přítomnosti. Ovšem když se k Němu navracíme, naše srdce pak znovu plesá. A mnohdy k tomu návratu do Boží blízkosti pomůže právě to, když Boha začneme chválit a vyvyšovat i nad svým životem. Když se přidáme k tomu nebeskému orchestru. K orchestru, který nepřetržitě dnem i nocí neustále chválí Hospodina a volá: „**Svatý, svatý, svatý, jsi Hospodine zástupů, plná jsou nebesa i zem tvé slávy.**“ Někdo si pro dobrou náladu jen tak prozpěvuje nějakou lidovku, ovšem křesťan i ve špatné náladě může začít chválit Boha. Nezpívat sobě, ale Jemu. Živému Bohu. A pokud takto před Boha přistupujeme, pak se promění naše nálada i srdce.

Na druhou stranu neměli bychom my jako křesťané už nyní být trvalou součástí toho nebeského orchestru? V listu Židům jsme vyzýváni, abychom **přinášeli skrze Ježíše stále oběť chvály Bohu; a naše rty aby vyznávaly jeho jméno**. Anebo si dovedete představit, že byste byli členy třeba České filharmonie a dělali si, co chtěli? Když se vám nebude chtít odehrát koncert, tak na něho nepřijdete, jednou ano, jednou ne. Jaké by to bylo? Líbilo by se to dirigentovi? Myslím, že by s vámi rychle vyběhnul. Pán Ježíš takový není. Vaše místo zůstane prázdné a On trpělivě bude čekat na to, až pochopíte, že hrát v nebeském orchestru je to nejlepší, co může být.

Proč ale, milí přátelé, někdy přestáváme hrát? Protože náš pohled upřeme na něco jiného. Stačí se podívat na to, jak to dnes vypadá ve světě. Války, záplavy, hurikány, násilí, bezpráví. Místo Boží slávy pak otevřeme své srdce obavám a strachu. Anebo naše vlastní starosti. Všelijaké trápení, dlouhodobý zápas s nemocí, vyčerpání všech svých sil, volání k Bohu o pomoc a ono nic. Mlčí Bůh? Přestal snad jednat? Zapomněl na mne? To si mohli říct **Pavel a Silas s nohama v kládě. A tak chválili Boha a pouta spadla**. Chvalte Hospodina, i když vám je zle, v chvále totiž Bůh přebývá, vždyť to zaslíbil. V chvále se mu přiblížíte a On se přiblíží k vám. Je ale důležité v chvále pozvednout s dlaněmi i srdce. A také svůj pohled. Upřít ho na Ježíše. Dívat se vzhůru. A v kontrastu s nejistým světem při pohledu vzhůru je potřeba si říct, že **zde na zemi nemáme trvalý domov, nýbrž vyhlížíme město, které přijde**. Město trvalé, věčné. A z toho se máme radovat, že máme jistou naději věčného života a domova.

Ovšem ještě jedna věc mi přišla k tomu vidění na mysl. Můžeme se pravidelně připojit k nebeskému orchestru třeba každou neděli svým zpěvem, nebo hrou na hudební nástroj. Ovšem je potřeba vědět podle jakých not se hraje, abychom nevydávali tóny falešné. A nutno říci, že tady se nejedná o to, když si někdo myslí, že zpívá falešně, tak radši nebude zpívat vůbec. Tady se jedná o jinou faleš. O nastavení srdce. O to jde především. A těmi správnými tóny je hra podle Boží vůle. Ty noty a vlastně každý part máme v Božím slově, podle nich máme hrát a nehrát jinou píseň. Tak pokud jsme křesťané, pak nepějme písničky reptající ani rozpustilé, ani písničky temné, nýbrž písničky vděčné, radostné, písničky k slávě Boží.

A pokud někdo opravdu nemá hudební talent a opravdu by se bál, že by svým zpěvem Boha urazil? Předně, neurazil. Nicméně jsou i jiné způsoby, jak oslavit Boha. K oběti chval v listu Židům ještě čteme: **Nezapomínejme také na dobročinnost a štědrost, takové oběti se Bohu líbí**. O tom ale zase jindy. Každopádně ale pamatujme, že dobročinnost a štědrost by se měla týkat všech křesťanů. Tedy i těch, kteří rádi a hezky zpívají. Křesťanský život není jen o zpěvu, ale právě i dobrém jednání a dobré činnosti i štědrosti. Amen. Modlitba Píseň 737 (Kdož sú Boží bojovníci, k 600. výročí Žižkovy smrti, aneb kdy píseň pomáhá a přesto se to může zvrhnout...)

Slovo posláni: Tím bude oslaven můj Otec, když poneseš hojné ovoce a budete mými učedníky. (Jan 15,8)

Požehnání: Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen.

